

ÇOCUĞUM OKULA GİTMEK İSTEMİYOR!

Çocuklarımızın okul yaşantısında çeşitli güçlüklerle karşılaşırız. Her değişimde olduğu gibi bu değişim sürecinde de, çocuğun evden ayrılıp farklı bir gruba dahil olduğu, bir sorumlulukla tanıştığı, kurallarla karşılaştığı ve ayak uydurmak durumunda kaldığı bu süreçte sancılı dönemler geçirebiliriz.

Çocuklarımız anne/bakımverenden ayrılıp okulda kalmaya, konfor alanından çıkmaya, bir grubun parçası olma işine, zor duygularla tek başına baş etmeye her zaman kolayca uyum sağlayamayabilirler. Ancak çocuğumuz sadece okula başlama sürecinde değil, dönem ortasında, tatil dönüşü veya herhangi bir zaman diliminde de bu problemi yaşayabilir.

Öncelikle problemin kaynağını doğru tespit etmek, çözümü kolaylaştıracaktır. Öğretmeniyle yakın temas halinde olmak, okuldaki yaşantılarını anlattığında dikkatle dinlemek, anlatmadığında açık uçlu sorularla (Bugün seni heyecanlandıran şeyler nelerdi?, Öğrendiğinde şaşırdığın şeyler oluyor mu?, Seni kızdıran korkutan şeyler oldu mu?) anlatmasına yardımcı olmak, duruma hakimiyetinizi arttıracaktır. Problemin kaynağını doğru tespit ettiğinizde rehberlik servisi, öğretmen ve veli işbirliğinde çözüm size gelecektir.

Alışma süreci veli için de zorlu bir dönem olabilir. Kendi kaygılarınızı, çocuğun direncine yönelik öfkenizi çocuğa yansıtılmamak, nötr kalabilmek bu konu ile ilgili en önemli hususlardan biridir.

Hafta içi her gün okula gelmek çocuğunuzun uzun yıllar sürdürmesi gereken bir sorumluluktur. Bu konuda esneklik göstermeniz, çocuğunuza rahatlatma, dinlenme, fırsatı yaratmaz, aksine sorumluluğunu kazanma ve alışma sürecinde kafa karışıklığına ve zorluk yaşamasına sebep olur.

Her ebeveyn çocuğunu okula bırakırken çocuğun mutlu ve ikna olmuş şekilde ondan ayrılmasını ve istekli şekilde arkadaşlarına koşmasını ister, bu çok doğal bir durumdur. Çocuk olumsuz tepkiler gösterdiğinde veya gitmemek için ağladığında ebeveynler de zor duygular yaşar. Eğer çocuk, anne/bakımveren/velinin de kaygılı, panik halinde, korkmuş veya kararsız bir tutumu olduğunu hissederse tepkisinde ısrarını arttıracak ve sizi daha fazla zorlayacaktır. Bir diğer husus, çocuğunuza iyi geleceğini, güven vereceğini düşündüğünüz uzun sarılmalar, ve duygusal vedalaşmalar, çocuğunuz için işleri zorlaştıracaktır.

Sıklıkla okul öncesi dönemde yaşanan bu probleme yaklaşımımız çocuklarımızın ileri dönemde okula yönelik duygu ve tutumunu önemli oranda etkileyecektir. Eğer çocuğumuz ileri sınıflarda, veya beklenmedik şekilde aniden okula gitmek istememe tepkisi geliştirdiyse hızlıca sınıf öğretmeni ve rehberlik servisi ile iletişime geçilmelidir.

Son olarak; çocuk ebeveyn/bakım veren arasında çeşitli sebeplerle çeşitli krizler yaşanabilir, bu çok doğaldır. Çocukların belirli sınırlar ve net kurallar içinde yaşamaya ihtiyaçları vardır, belirli sınırları olan, tutarlı bir yetişkin, kurallar konusunda kararlılığını sürdürebilen bir ebeveyn, çocuk için daha güvenli bir alan demektir. Net kurallar, sınırlar, çocuğa sağlıklı bir büyüme ortamı sunar. Çocuklarımız sınırları görebilmek, öğrenmek, test etmek için ağlayabilir, öfkelenebilirler bu da çok doğaldır. Unutulmamalıdır ki, kontrol çocukta değil, ebeveyn de olmalıdır.

Seda TELHAN

Okul Rehber Öğretmeni